

## הלכות ציצית סימן ט'

[בפנים סעיף א' היטב, תחילת ה' יא'. יח' יט']

### דיני ברכת ציצית

ילד שמחליף ציצית צריך לברך על הציצית החדשה שהחליף, לדוגמא כאשר מתלבש לשבת ומחליף גם ציצית.

אם פשט את הטלית לזמן רב כגון מי שנכנס לים או בריכה – אם עברו שלוש שעות מברך. [מי שמשחק על החוף עליו ללבוש גופיה וציצית, ולילדים מקילים].  
וכן איש בבית כנסת מי שמוריד את הטלית בשביל לתת לכהן שאין לו טלית לברכת כהנים, או בשביל לתת לבחור שיעלה לתורה, ומיד אח"כ הוא מתעטף שוב, אינו מברך.

### חוטי הציצת

**יוסי ביקש מאביו לאפיקומן ציצית חדשה, ואכן מיד אחרי פסח לקח אבא את יוסי לחנות של תשמישי קדושה וקנה בד גדול המכסה את רוב גופו, רובו כותנה } כי פוליסטאר זה פלסטיק כמו נילון ופלסטיק, ועשוי מנפט ואינו בגד { ופתילים לבנים וארוכים של ציצית. אבא פתח את חבילת החוטים, והניח את כל החוטים במקום אחד ובצד הניח בנפרד 4 חוטים ארוכים מאוד. שאל יוסי מדוע חוטים אלו ארוכים יותר מכולם ? ענה לו אבא : מחוטים אלו ניקח את השמש.**  
אבא ביקש מיוסי שיגיש לו ארבע חוטים ואבא אמר לשם מצות ציצית והכניס את ארבעת החוטים בחור. שאל יוסי אבא מדוע לקחת רק 4 החוטים ולא 8 ?  
אולם אבא לא ענה אלא התרכז בעשיית הציצית. ויוסי ישב בשקט מולו והתבונן. אביו עשה 4 חוליות. 5 קשרים כפולים. וביחד זה נקרא גדיל.

כאשר נגמר ספר יוסי ומצא 8 חוטים !

התדעו לעזור ליוסי לפתור את התעלומה כיצד מארבע חוטים נעשה שמונה חוטים ?

כמה קשרים עשה אביו של יוסי בציצית ?

כמה סיבובים [כריכות] עשה אביו של יוסי ? [ רמז : 7 / 8 / 11 / 13 ]

ציצית בגימטריה 600 ושמונה חוטים וחמשה קשרים = 613 תרי"ג מצוות. [סעיף א]

נקרעו חוטי הציצית עפ"י המשנה ברורה [הקש"ע פוסק כר"ת ואי"ז אפשרי כ"כ אצל

ילדים]

אחרי שבוע יוסי חזר מהחידר בוכה, והראה לאבא שחוט אחד נחתך עד הסוף.

ואמר אבא שזה כשר מפני שכל חוט הוא רק חצי חוט.

ולכן אם נשארו מצד אחד ארבעת החוטים בגודל כדי עניבה

אפילו אם בצד השני נקרעו כל החוטים עד הסוף ואין חוטים בכלל כשר בדיעבד.

שאל יוסי כמה זה כדי עניבה ? וענה אבא: לילדים 4 ס"מ [כמ"ב שזה 2 אגודלים

ושיעורו להגר"ח נאה 4 ס"מ ויש שיטות שכדי עניבה זה ד' גודלין ולחזו"א זה כעשר ס"מ]

[והסימן לילדים 4 אצבעות כף יד אחת של ילד בן 7 זה השיעור מצד אחד של הכנף.]

יש שיטות חלוקות בענין אם שיהיו חוטין זה דאורייתא או דרבנן, יש שיטה שמצרפין את

שני הצדדין. שיטת שהשיעור הוא עם מה שבגדיל, וזה מכשיר ציציות רבות ומסיק

המ"ב בסו"ס יב' לא לברך ע"ז. ואם אינו יכול להשיג אחרים א"צ לפושטו, וא"כ אי"ז ראוי

לברכה.

בביה"ל בסי' יא' וסימן יב' מסתפק אם הגדיל שמעבר לקשר ראשון נחשב כחוטין או שזה

חלק מהציצית, [ולכאורה מי שיעשה רק קשר ראשון ויפסיק ואח"כ ישוב ויעשה את יתר

הקשרים יותר יכול לסמוך על יתר החוטין].

ובכ"ז יש לדון בקטן שהגיע לחינוך ובקטן שלא הגיע לחינוך.

יש מחלוקת אם הפתח שבצואר מגרע מהשיעור שלמ"ב מגרע מאמה ולחזו"א לא, ולכן משאירים את הבד ולא חותכים אותו וטוב גם להמ"ב וא"צ תיק תק.

יש מקפידים שיגיע עד הברכים אולם נוקטים שבאמה אינו בוש לצאת על פתח ביתו. מצד הבגד שאינו משונה עליו. ובודאי יש עוד בגד.

אם נפסק החוט והציצית עדיין כשר כדאי לקושרו לשם מצות טוויית ציצית בכדי שאח"כ אם יפול חוט אחר יוכל לסמוך עליו. [עפ"י מ"ב]

לחזו"א נפסקו הציצית באופן שהיה עדיין כשר וביקש להחליפם, ואמרו לו שזה עדיין כשר! ואמר איני רוצה כשר, אני רוצה ציצית. [וזה נכון על סוכה ועל דברים רבים].